

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อการศึกษาการมีวินัยในตนเองของนักเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยจำแนกตามระดับชั้น และอาชีพผู้ปกครอง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยจำแนกตามระดับชั้น และอาชีพผู้ปกครอง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) รวมทั้งสิ้นจำนวน 378 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูล และความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ลักษณะแบบสอบถามเป็นการเลือกตอบ และเติมคำจำนวน 3 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ เกี่ยวกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียน รวม 6 ด้าน จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น ด้านความรับผิดชอบจำนวน 8 ข้อ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 6 ข้อ ด้านความเป็นผู้นำ จำนวน 5 ข้อ ด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 5 ข้อ ด้านความตั้งใจ จำนวน 8 ข้อ ด้านความอดทน จำนวน 6 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจการจำแนก ระหว่าง .46 ถึง .75 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .96 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ (SPSS for Windows Version 12) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง

3. การเปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ที่มีระดับชั้นต่างกัน พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความตั้งใจ และโดยด้านรวม สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. การเปรียบเทียบการมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ที่มี อาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน พบว่าการมีวินัยในตนเองแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ที่มีระดับชั้นต่างกัน พบว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ที่มีอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน พบว่า อาชีพส่วนตัว และอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ สูงกว่าอาชีพรับจ้าง การมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า เป็นไปในทางบวก

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญที่ค้นพบในการศึกษาตามความมุ่งหมายและสมมติฐานในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. จากการวิจัยพบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสภาพครอบครัว สภาพแวดล้อมและโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนถือว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ที่จะพัฒนาในตัวเด็ก โดยครู ผู้บริหาร และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษามุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรมอบรมให้เด็กมีความรู้คู่คุณธรรมจริยธรรมและสืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กำหนดจุดมุ่งหมายว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน โดยกระบวนการของการจัดกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด จึงได้กำหนดกรอบความคิดในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม

ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน โดยยึดหลักคุณลักษณะของคนไทยที่ประเทศชาติต้องการคือมีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม ขยัน ประหยัด ซื่อมั่นในสัมมาชีพ ดำเนินในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ รู้จักคิดริเริ่มและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล กระตือรือร้นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูนชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ มีพลานามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ รู้จักฟังตนเอง และมีอุดมคติ มีความภาคภูมิใจ รู้จักทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติ ความเสียสละ เมตตาอารี กตัญญู กตเวทีกกล้าหาญและสามัคคี พร้อมด้วยค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ คือการพึ่งพาตนเอง ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ การประหยัดและรู้จักออม การมีวินัยและเคารพกฎหมาย การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา ความรักชาติศาสน์กษัตริย์ โรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญในการฝึกอบรมฝึกฝนสำหรับการสร้างระเบียบวินัยให้กับนักเรียนและปลูกฝังมุ่งเน้นการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในวันข้างหน้า การวิจัยในครั้งนี้ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐรดี โพธิ์ทิพย์ (2547, หน้า 38-39) ได้ศึกษาการมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยม เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดอยู่ระดับค่อนข้างสูง แต่ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ โรจนาศุขะพันธ์ (2530, หน้า 91-92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร พบว่า คะแนนวินัยในตนเอง โดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดอยู่ระดับปานกลาง

2. จากผลการวิจัยพบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ที่มีระดับชั้นต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1 การมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ระหว่างระดับชั้น ต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ระดับอายุและระดับชั้นเรียนที่มีความแตกต่างกันการมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความตั้งใจ และด้านรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การมีวินัยในตนเอง สูงกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจเป็นสาเหตุมาจาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อายุยังน้อยยังอยู่ในวัยเด็ก เชื่อฟัง การอบรมสั่งสอนจากครู ต่างจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เด็กกำลังจะเข้าสู่ชีวิตวัยรุ่นเป็นผลทำให้เด็กมีการกระทำผิดวินัยอยู่ตลอดและ ทำให้การปฏิบัติตนเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเองแตกต่างกันสำหรับการ วิจัยพบอีกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวินัยในตนเองสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อาจเป็นเพราะว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นผู้มียุหรือมีวุฒิภาวะ

ที่เริ่มรู้จักการรับผิดชอบ ความตั้งใจและความเชื่อมั่นในตนเองสูง ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ โรจนา สุขะพันธ์ (2530) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปริญญาบัณฑิต สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร พบว่าคะแนนวินัยในตนเองโดยเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดอยู่ระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบวินัยในตนเองของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษามีวินัยในตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ สุนารี เตชะ โชควิวัฒน์ (2527) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูวินัยในตนเองและความภาคภูมิใจในตนเองและศึกษาเปรียบเทียบเห็นว่า ระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไวสเฟลด์ (Weisfeld, 1974) ได้ศึกษาแบบการคิดทางวินัยของเด็ก พบว่า บิดามารดามีแนวโน้มในการควบคุมแก่เด็กมากขึ้นเมื่อเด็กโตขึ้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าระดับอายุมีผลต่อวินัยในตนเอง หรือระดับชั้นต่างกัน น่าจะทำให้เด็กมีวินัยในตนเองแตกต่างกันด้วย และไม่สอดคล้องกับ วิวัฒน์ อัสวาณิชย์ (2523) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษา ปีที่ 4 จำนวน 856 คน พบว่า เด็กที่ระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกันแต่มีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาแยกรายด้านผลการวิจัยพบว่า การมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความอดทน และด้านรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$ ส่วนด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านความตั้งใจ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า การมีวินัยในตนเองสูงย่อมมีลักษณะความเป็นผู้นำ ความซื่อสัตย์ และความอดทน สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ให้มีการ พัฒนาการศึกษามุ่งเน้นให้มีการเปลี่ยนแปลง และสร้างคุณค่าที่ดีในสังคมไทยประการ สำคัญประการหนึ่ง คือ การมีภาวะผู้นำในทุกกระดับ เพื่อ สอดคล้อง กับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 ทาง โรงเรียนมัธยมศึกษาได้ฝึกฝนให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำให้แก่ นักเรียน โดยความร่วมมือ จากครูสอนในทุกวิชา วิคกินส์ (Wiggins, 1971, p. 28) ได้อ้างถึงการศึกษาของ โกท์ (Gough) ที่ศึกษาเกี่ยวกับวินัยในตนเอง พบว่า ผู้มีวินัยในตนเองสูงจะมีความรับผิดชอบ มีความวิตกกังวลน้อย มีเหตุผลมีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม และยังพบว่าโดยทั่วไปจะมีสุขภาพดีกว่าผู้ที่ขาดวินัยในตนเองด้วย

2.2 การมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปรารจันบุรี ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมุติฐานที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะว่าเขตจังหวัดปรารจันบุรีส่วนใหญ่เป็นเมืองเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม ทำให้มีคนอพยพ การย้ายถิ่นฐานมีมากมีหลากหลายอาชีพ และนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปรารจันบุรี มาจากครอบครัวที่หลากหลายแตกต่างกัน สิ่งแวดล้อม ต่างกัน แต่การอบรมเลี้ยงดูไม่ต่างกัน ทำให้การมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน ดังผลจากการวิจัย ของ วรณวิภา ทองเอก (2517, หน้า 58) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนของนักศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก พบว่านิสิตที่มีอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกันมีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับ สุณารี เศรษฐะโชควัฒน์ (2547, หน้า 63-65) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การอบรมเลี้ยงดู วินัยในตนเองและความภูมิใจในตนเอง พบว่า นักเรียนที่มีสภาพผู้ปกครองต่างกัน ได้รับการอบรมเลี้ยงดูไม่แตกต่างกัน และยังพบว่านักเรียนที่มีสภาพครอบครัวแตกต่างกันมีวินัยใน ตนเองไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาปรารจันบุรี ที่มีระดับชั้นและอาชีพผู้ปกครองต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปรารจันบุรี ที่มีระดับชั้นต่างกัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจเป็นเพราะว่าชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังอยู่ในช่วงของวัยเด็กที่ มีการเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ แม่ ครู และยังอยู่ในวัยที่ มีวินัยในตนเองค่อนข้างสูง การมีวินัยในตนเองจะช่วยให้มีความสามารถทางด้านสติปัญญาและ ด้านสังคม อารมณ์และจิตใจจึงทำให้นักเรียนที่มีวินัยในตนเองสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่า และ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2537, หน้า 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีวินัยใน ตนเองว่าเป็นพื้นฐานของความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น การเอื้อเฟื้อแบ่งปัน การรอคอย การแก้ปัญหาของส่วนรวม สามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ใช้หลักการของเหตุผล ไม่ ต้องให้ใครมาคอยควบคุมบังคับซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่เอื้อต่อความสำเร็จของบุคคล และ ส่วนรวม และการมีวินัยในตนเองจะช่วยให้บุคคลมีความสามารถทางด้านสติปัญญา ช่วยให้ผู้รู้จักคิด กล้าแสดงออก มีความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น การเอื้อเฟื้อแบ่งปัน การรอคอย และ

สอดคล้องกับ วิวัฒน์ อัสวาณิช (2523, หน้า 59) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีวินัยในตนเองสูงและความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี ที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพส่วนตัว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้างอาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพส่วนตัว มีเวลาในการเอาใจใส่ดูแลและการเรียนมีเวลาใกล้ชิดกับบุตรมากกว่าอาชีพอื่น ๆ และเป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรีที่มีอาชีพของผู้ปกครองที่หลากหลายอาชีพ มีฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม มีวุฒิภาวะที่แตกต่างกัน เป็นผลต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียน รู้จักการใช้เหตุผลในการตัดสินใจที่จะกระทำการใด ๆ ในแต่ละสถานการณ์ ดัง (ดวงเดือน พันธุมนาวัน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก, 2520, หน้า 45) สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกัน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ และสอดคล้องกับ ณัฐรดี โพธิ์ทิพย์ (2547, หน้า 45) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคตะวันออก พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคตะวันออกที่มีอาชีพผู้ปกครองต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และยังสอดคล้องกับ ธนวิวัฒน์ พูลทอง (2532, หน้า 48) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง พบว่า อาชีพผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีวินัยในตนเองของนักเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี เป็นไปในทางบวก แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$ ซึ่งเป็นตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี มีวินัยในตนเอง จึงทำให้มีความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบและความตั้งใจ เป็นสามอันดับแรกๆ ที่เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นและการมีวินัยในตนเองยังช่วยให้นักเรียนได้แสดงถึงศักยภาพในตนเอง แต่ถ้าปราศจากการมีวินัยในตนเองที่ดีแล้วนักเรียน

ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนได้ดีหรือว่าการทำงานเป็นหมู่คณะจะขาดความร่วมมือและจุดหมายร่วมกัน (โรจนา สุขะพันธ์, 2530, หน้า 95) และสอดคล้องกับ วรรณวิภา ทองงอก (2517, หน้า 58) กล่าวว่าวินัยในตนเองเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่ทำให้บุคคลประสบผลสำเร็จในการทำงานและการเรียนเนื่องจากมีความตั้งใจจริง มุ่งมั่น พยายามนั่นเองและยังสอดคล้องกับ ภัทรา นิคมานนท์ (2538, หน้า 58) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการถือศีลห้า ความรู้สึกผิดชอบ วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ความรู้สึกผิดชอบ วินัยในตนเอง ความเกรงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้อง กับ ณัฐรดี โพธิ์ทิพย์ (2547, หน้า 47) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้าน คือด้านความรับผิดชอบความเชื่อมั่นในตนเอง ความเป็นผู้นำ ความซื่อสัตย์ ความตั้งใจ และความอดทน มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับ วรรณวิภา ทองงอก (2547, หน้า 17) กล่าวว่า การมีวินัยในตนเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้บุคคลประสบผลสำเร็จในการทำงานและการเรียนเนื่องจากมีความตั้งใจ มุ่งมั่น พยายามนั่นเอง

จากเหตุผลดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่าการมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทนเป็นปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการวิจัยในครั้งนี้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ผู้วิจัยจึงใคร่ขอเสนอแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนให้สูงขึ้น ดังนี้

1.1 ควรส่งเสริม การมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยเฉพาะด้านเพราะการมีวินัยในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความเป็นผู้นำ ดังกล่าวจะช่วยให้ นักเรียนเป็นคนดี จะประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนและการทำงานด้วย ส่วนด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ เพราะว่าการมีวินัยในตนเองของด้านนี้ ถ้ามีการพัฒนาให้มากขึ้น ก็จะส่งเสริมให้นักเรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือการเรียนให้ประสบผลสำเร็จ

1.2 ระดับชั้น การมีวินัยในตนเองของนักเรียน ในด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความตั้งใจ ถ้ามีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติจริงมุ่งเน้น

ให้นักเรียนปฏิบัติ ครู ผู้ปกครองหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือเอาใจใส่นักเรียนก็จะทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความตั้งใจ ดียิ่งขึ้น

1.3 อาชีพผู้ปกครองที่แตกต่างกันไม่แตกต่างกันกับการมีวินัยในตนเองของนักเรียน ในด้านว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ถ้ามีการเอาใจใส่ต่อนักเรียนก็สามารถทำให้นักเรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จในชีวิตได้

ดังนั้น โรงเรียนหรือสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียน เพราะว่า ถ้านักเรียนทุกคนมีวินัยในตนเอง ก็จะทำให้หน่วยงาน หรือสถานที่ และส่งผลให้สังคมประเทศชาติเจริญก้าวหน้าต่อไป

2. ควรส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ย ปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหาร ครู นักเรียน ควรมีการเร่งรัดพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กนักเรียนและมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายด้วย เพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เพื่อโอกาสที่นักเรียนจะได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

3. เนื่องจากการศึกษาพบว่า การมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปในทางบวก ดังนั้นหน่วยงานหรือสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียนมากขึ้น มีการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญพร้อมกับส่งเสริมการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการมีวินัยในตนเองของผู้เรียน เช่น ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ และด้านความอดทน เข้าในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของตนเองอันจะนำไปสู่การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

4. ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครองหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ควรมีการปลูกฝังการมีวินัยในตนเองในด้าน ความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความตั้งใจ ให้กับนักเรียนเป็นพิเศษ เพราะในด้านเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นมากกว่าด้านอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหา และแนวทางการเสริมสร้างการมีวินัยในตนเองในด้านอื่น ๆ ของนักเรียนในระดับช่วงชั้น เพศชายและเพศหญิง และนักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองที่แตกต่างกัน

2. ควรศึกษา กับนักเรียนในกลุ่มอื่นที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น สิ่งแวดล้อม หรือ แรงจูงใจ การอบรมเลี้ยงดู สิ่งเหล่านี้อาจมีผลต่อการมีวินัยในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน

3. ควรศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พบว่าไม่มีวินัย ในตนเองต่ำสุด

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University